

IV APEL WARSZAWSKI VII Europejskiego Meetingu Gospodarczego pt.

POLITYKA KLIMATYCZNO-ENERGETYCZNA UE. DO WSPÓLNYCH CELÓW – SUWERENNIE I RACJONALNIE

Globalne niepokoje i traktowanie nośników energii jako newralgicznego oręża dla realizacji celów politycznych wymusza potrzebę długookresowej strategii bezpieczeństwa energetycznego dla całej Wspólnoty. Pośród podstawowych celów polityki klimatyczno-energetycznej bardziej, niż dotąd, jawi się potrzeba jej dookreślenia. Zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego gospodarek i obywateli krajów Unii jest w zbiorze konstytucyjnych powinności państwa. I choć różnie tę potrzebę definiujemy, to jesteśmy zgodni oczekując ciągłości dostaw energii w cenach, które nie zrujniają ani gospodarki, ani budżetów domowych. Strategie polityk energetycznych państw są z natury rzeczy różne, a prawo ich tworzenia z uwzględnieniem własnych racji jest niepodważalne. Jako takie mieści się w najszerzej pojętej suwerenności krajów Wspólnoty.

Bezpieczeństwo energetyczne UE powinno i może wynikać z sumy strategii krajowych. Praktyka ostatnich lat wskazuje jednak, iż polityka klimatyczno-energetyczna ogranicza to prawo nakładając znaczące koszty na kraje z istotnym udziałem energetyki konwencjonalnej. Polska, choć nie tylko, do tej grupy należy. Kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju, przyjmijmy doktrynalne rozumienie suwerenności krajów jako niezbywalnego prawa do wyborów drogi dla pozyskania energii pierwotnej z zewnątrz ale i zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego w większym stopniu z racjonalnego wykorzystania własnych zasobów energii pierwotnej bez dyskryminacji paliw stałych. Zwiększenie niezależności energetycznej krajów wspólnoty przy poszerzaniu wymiany transgranicznej z projekcją otwartych rynków energii winno stać się wezwaniem chwili.

Niedookreślona jak dotąd wola polityczna powoduje, iż wiele wypowiedzi dotyczących strategii bezpieczeństwa energetycznego jest zmiennych w czasie, a często rozbieżnych i mało wiarygodnych. Taki stan rzeczy organizacje gospodarcze zrzeszone w Krajowej Izbie Gospodarczej i poza nią odbierają jako istotne zagrożenie ciągłości dostaw i nieprzewidywalnych zwiększeń cen nośników energii. Niepewność w tym obszarze prowadzi do zachowawczej strategii rynkowej przedsiębiorców, a co za tym idzie utratę szans na nową i pożądaną aktywność gospodarczą. W tym stanie rzeczy jest konieczne, aby przyjąć zapisy kierunkowych postanowień dotyczących wszystkich obszarów bezpieczeństwa energetycznego na czas dłuższy i w porozumieniach ponadpartyjnych. Propozycje w tej sprawie KIG przedkłada do osądu.

Apelujemy do organizacji gospodarczych Unii Europejskiej, polityków i organizacji społecznych o spowodowanie działań dla przyjęcia racjonalnych rozstrzygnięć stanowiących suwerenność energetyczną, z gwarancją dostaw energii, z zachowaniem konkurencyjności gospodarki i podwyższonej efektywności energetycznej przy ograniczeniu negatywnego wpływu rozwoju gospodarki na środowisko.

Warszawa, 14 listopada 2017 r.